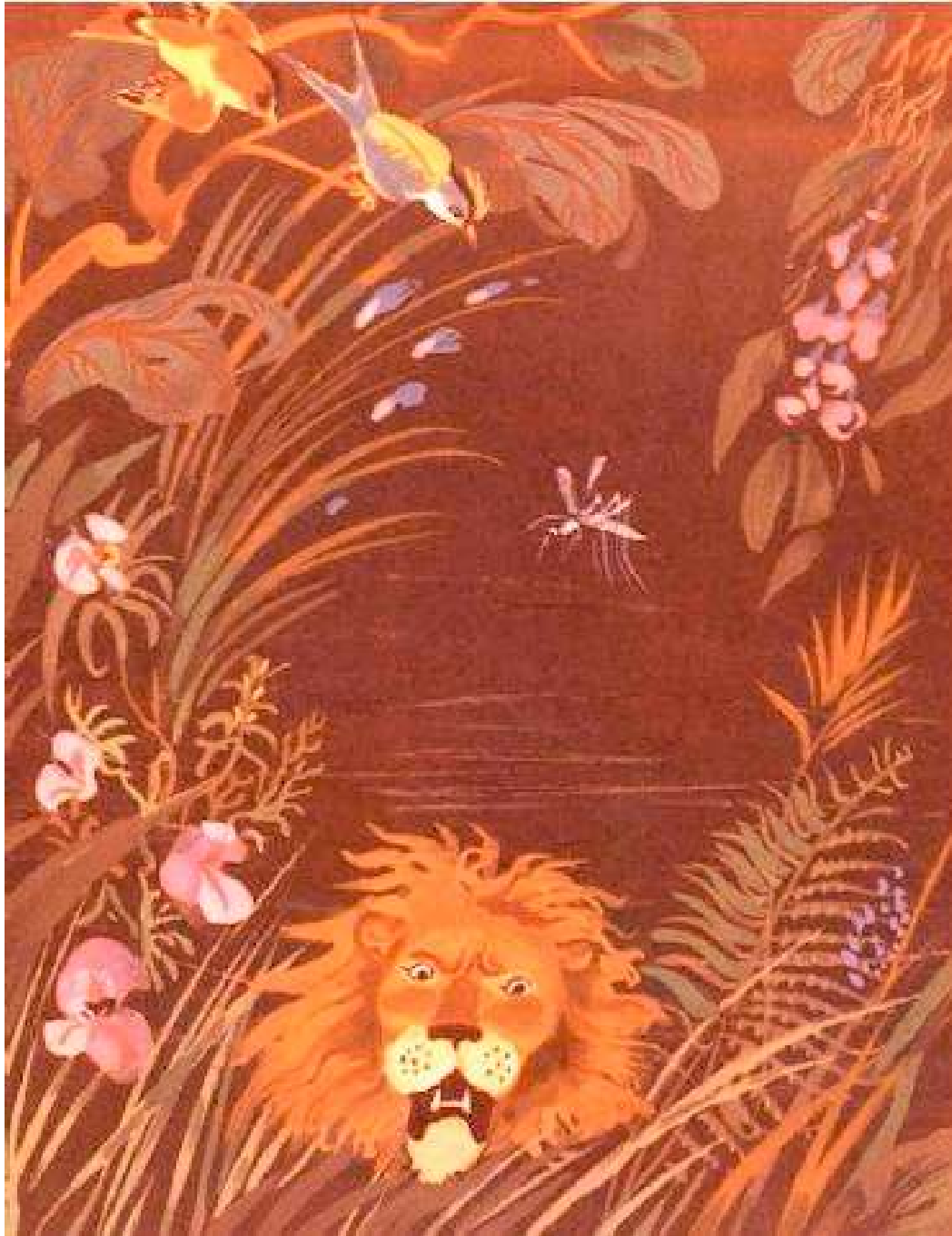

האריה והיתוש

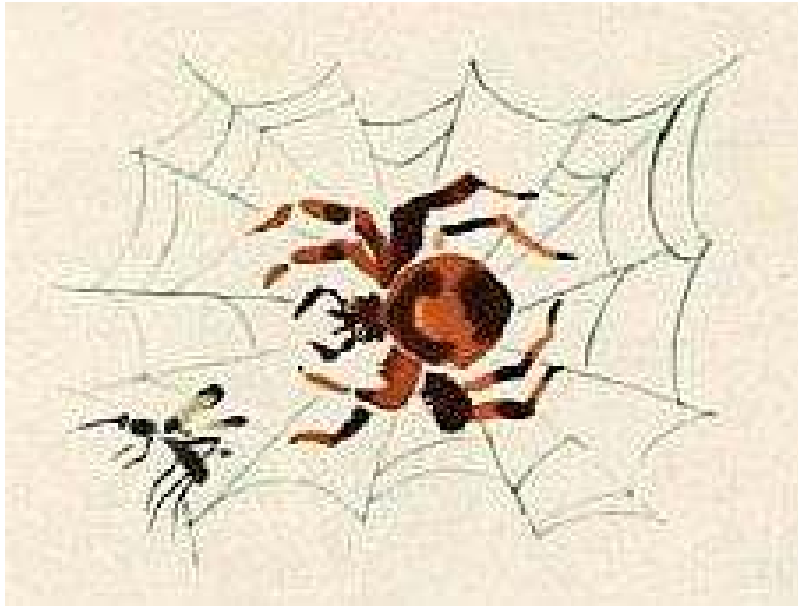
התעוררו החרקים בעשב.
התעורר גם יתוש שישן בערמת
חציר. הוא התרגז מאוד וחשב
"איזה יצור נבזה זה שנוהם באמצע
הלילה. הוא העיר אותי ואני צריך
ללמד אותו לקח!"
ליתוש היה חדק חד והוא והתגאה
בו מאוד. "זה הפגיון שלי!" היה
אומר היתוש.
"עכשיו אשחיז את הפגיון שלי" אמר
היתוש לעצמו "ואעוף להתמודד עם
האירה!"
הוא התחיל לחדד את הפגיון, אבל
אז הופיע לפניו האריה.
"הי, יצור נבזה" קרא היתוש
מהחציר "למה אתה נוהם באמצע
לילה, אינך נותן לישון?"
האירה השתומם. נעמד, חיפש
סביב אבל לא ראה מי קורא לו.

קרה או לא קרה - מי יודע? אומרים
שקרה. פעם האריה, מלך החיות,
התעורר בלילה והתחיל לנהום.
הקולו האדיר נשמע בכל היער.
כולם התעוררו, כולם נבהלו.
התעוררו החיות במאורות שלהן,
התעוררו הציפורים על ענפי העצים,

"מה זה?" חשב "מישהו צועק עלי ואינני רואה אף אחד."
"מי צועק עלי?" שאל האריה.
"זה אני. היתוש!"
"איך אתה מעז? הרי אני חזק מכל יצור שבעולם. רק אניף את כפי ודבר לא יישאר ממך!" אמר האריה.
היתוש התרגז עוד יותר ואמר:
"מאין לך שאתה החזק ביותר שבעולם? הצחקת אותי!"
המילים החצופות האלה חממו את האריה.
"תזהר!" קרא והתנפל על היתוש
"תכף אמחץ אתך!"
אך היתוש התעופף, סובב מעל האריה, ואחר כך נכנס לנחיר אפו ודקר אותו שם בפגיונו החד. האריה הניע את ראשו בחוזקה, אך היתוש החזיק היטב בתוך הנחיר. האריה

היער והתחיל להתגאות ולספר לכל
על הניצחון שלו. הוא שר:
"ניצחתי את האריה העצום! הוא
ביקש רחמים ממני! אני החזק
ביותר שבעולם!"
וכך הוא עף ושר, עף ושר, עד
שראשו הסתחרר. הוא לא הרגיש
בכלל כשנתפס בקורי העכביש.
ולא נשאר דבר מהיתוש הרברבן.

נפנף בכפות, התגלגל על הארץ,
שאגתו נשמעה בכל היער. אך
מהיתוש לא הצליח להיפטר.
והיתוש דקר אותו שוב ושוב.
"אוי, רחם עלי. אני נכנע!" קרא
האריה והשתחוה עד האדמה.
"הא לך!" אמר היתוש ועף מהנחיר
של האריה "עכשיו הבנת שיש מי
שחזק יותר ממך. נו טוב, לך לישון
ואל תנהום יותר בלילות."
האריה הלך. והיתוש התרומם מעל